

Czy przeciwnie, z punktu widzenia ogólnej zasady równości i niedyskryminacji, różnica w traktowaniu przeprowadzona w art. 33.2 Estatuto de los Trabajadores [regulaminu pracowników], wynikająca także z wykładni tegoż artykułu dokonanej przez Tribunal Supremo [Sąd Najwyższy], jest obiektywnie uzasadniona, oraz czy w związku z tym należy wyłączyć z zakresu stosowania dyrektywy 80/987/EWG⁽¹⁾ w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy w brzmieniu nadanym dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (z dnia 23 września 2002 r.) związku z tym należy włączyć uznane w ugodzie sądowej odszkodowanie na rzecz pracownika z tytułu rozwiązania stosunku pracy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 20 października 1980 r. (Dz.U. L 283 z 28.10.1980, str. 23).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 8.10.2002, str. 10.

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-178/05)

(2005/C 155/15)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 19 kwietnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Dimitrios Triantafyllou, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że uchwalając przepisy ustawowe w sprawie obciążenia podatkiem przeniesienia statutowej siedziby oraz rzeczywistego centrum zarządzania, jak również w sprawie zwolnienia z tego podatku wszystkich spółdzielni rolniczych, ich stowarzyszeń oraz konsorcjów wszelkiego rodzaju; współwłasności statków, konsorcjów oraz przedsiębiorstw żeglugowych niezależnie od ich formy, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału⁽¹⁾;
- 2) obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Komisja ocenia, że właściwym kryterium dla opodatkowania przeniesienia siedziby spółki jest zakwalifikowanie spółki jako

spółki kapitałowej w Państwie Członkowskim pochodzenia, z czego wynika, że spółka ta nie jest płatnikiem tego podatku, jeżeli Państwo Członkowskie pochodzenia nie uznaje jej za spółkę kapitałową. W konsekwencji, Komisja ocenia negatywnie fakt, że ustawodawstwo greckie przywiązuje wagę wyłącznie do faktu opodatkowania podatkiem kapitałowym przez Państwo Członkowskie pochodzenia, zwalniając z tego podatku jedynie przeniesienie siedziby do Grecji z państwa nakładającego podatek kapitałowy. Punkt widzenia Komisji oparty jest na wykładni językowej i systemowej dyrektywy, związanej z charakterem kapitałowym spółek opodatkowanych tym podatkiem; jest on ponadto wzmocniony zmianami wprowadzonymi przez dyrektywę 85/303/EWG, zmierzającą do zniesienia podatku kapitałowego.

W odniesieniu do zwolnienia spółdzielni rolniczych oraz przedsiębiorstw żeglugowych, chodzi tu o grupę obejmującą całe gałęzie gospodarki, co do których władze greckie nie wyjaśniły przyczyn, dla których nie są one uznawane za spółki kapitałowe, i których całkowite zwolnienie nie jest ponadto objęte możliwością zwolnienia poszczególnych operacji przewidzianą w dyrektywie. Ponadto, gdy celem dyrektywy jest zwolnienie całych gałęzi gospodarki, są one wyraźnie wymienione w dyrektywie (przykładowo przedsiębiorstwa użyteczności publicznej).

⁽¹⁾ Dz.U. L 249 z 3.10.1969, str. 25.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-179/05)

(2005/C 155/16)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 21 kwietnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. Nolina, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Francuskiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie przekazując Komisji danych określonych w art. 18 ust. 1 i art. 19i tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia nr 2847/93⁽¹⁾, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tego rozporządzenia;
2. obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

- W odniesieniu do danych określonych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia nr 2847/93 władze francuskie nie zawsze nie zawsze przekazywały je za lata 1999 i 2000. Ponadto w latach następnych dane te były przekazywane z opóźnieniem;
- W odniesieniu do danych określonych w art. 19i rozporządzenia nr 2847/93 władze francuskie nie przekazały ich za lata 1999, 2000, 2001 i 2002. Dane te nie były także przekazywane w latach następnych.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-182/05)

(2005/C 155/17)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 22 kwietnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Marię Patakę, radcę prawnego ze służby prawnej Komisji i Bernharda Schimę, członka służby prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Greckiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o

- stwierdzenie, że nie zapewniając ogłoszenia przez Dimosia Epicheirisi Ilektrismou oddzielnych rocznych sprawozdań finansowych dla działalności wydobywania węgla brunatnego i wytwarzania energii elektrycznej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 14 dyrektywy 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej (¹);
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

1. Po otrzymaniu skargi i na podstawie informacji uzyskanych od Grecji (różne pisma Ministerstwa Rozwoju i organu regulacyjnego w zakresie energii) dotyczących wymogu ogłaszania oddzielnych rachunków przez zintegrowaną pionowo spółkę „Dimosia Epicheirisi Ilektrismou” (DEI) zgodnie z art. 14 dyrektywy 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej Komisja uznała, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tego przepisu.
2. Komisja uważa, że ogłoszenie wspólnych rachunków dla działalności DEI z zakresu wytwarzania elektryczności i wydobywania węgla brunatnego oraz nierozdzielnie tych dwóch działalności stanowi naruszenie obowiązków ustanowionych w art. 14 ust. 3 dyrektywy 96/92/WE.
3. Zdaniem Komisji, mimo że DEI prowadzi wewnętrzny system księgowania, w którym działalność z zakresu wydobywania węgla brunatnego jest, zgodnie z wymogami, oddzielona od działalności z zakresu wytwarzania energii elektrycznej, ów rozdział powinien jeszcze być odzwierciedlony w ogłoszonych rachunkach DEI. Komisja zaznacza, że kroki podjęte do tej pory przez władze greckie nie pozwoliły na osiągnięcie wyznaczonego celu. Przedstawienie organowi regulacyjnemu informacji dotyczących oddzielnych rachunków nie wystarcza do spełnienia obowiązku ogłoszenia.

(¹) Dz.U. L 27 z 30.1.1997, str. 20.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-191/05)

(2005/C 155/18)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 28 kwietnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Michaela van Becka i Antónia Caeirosa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Republice Portugalskiej.